

Recenzja pracy doktorskiej, oraz ocena dorobku artystycznego Pani mgr Teresy Płotkowiak sporządzona w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, które zostało wszczęte na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku.

Recenzja została zlecona przez Radę Naukową ds. stopni w dziedzinie sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Do zlecenia została dołączona przewidziana przez ustawę dokumentacja, która zawiera pismo informujące mnie o wyznaczeniu na recenzenta, oraz dokumentację kandydatki (wersja elektroniczna i papierowa):

- Rozprawa doktorska i dokumentacja pracy będącej przedmiotem przewodu doktorskiego
- Portfolio kandydatki
- Wykaz dorobku artystycznego i dydaktycznego
- Dokumentację elektroniczną pracy doktorskiej i portfolio (nośnik elektroniczny)

Całość dokumentacji jest pełna, zawiera wszystkie wymagane dokumenty, co spełnia ustawowe wymogi postępowania doktorskiego.

Dane personalne i życiorys

Pani mgr Teresa Płotkowiak urodziła się w [redacted] Wykształcenie artystyczne zdobywała studiując w Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Gdańsku, na Wydziale Sztuki Nowych Mediów, specjalność Projektowanie Graficzne, (studia stacjonarne I stopnia w latach 2010-2014). Dyplom licencjacki pt. *Impresje liternicze z poezją w tle*, obroniła w 2014 roku pod kierunkiem prof. ASP dr hab. Adama Kamińskiego. W latach 2013-2016 studiowała również na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, na Wydziale Grafiki, specjalność Grafika projektowa. Dyplom licencjacki zatytułowany *Artyfakty Gdańsk*, zrealizowała w 2016 r. Promotorem dyplomu był również prof. ASP dr hab. Adam Kamiński. Dodatkowo wykonała aneks do dyplomu licencjackiego w technikach wklęsłodrukowych w pracowni prof. Aliny Jackiewicz-Kaczmarek. W 2016 roku rozpoczęła studia II stopnia na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku na Wydziale Grafiki, kierunek Grafika, specjalność Grafika projektowa. Dyplom magistra sztuki obroniła w 2018 roku, pod kierunkiem prof. Sławomira Witkowskiego. Dyplomowy projekt *Idea marki przyszłości na podstawie idei marki skuterów powietrznych* był prezentowany na wystawie najlepszych dyplomów *Dyplomy ASP w Gdańsku. Wpis ukończony* w Zbrojowni Sztuki w Gdańsku w 2018 r., oraz na wystawie pokonkursowej *Design 32* w Galerii ASP w Katowicach Rondo Sztuki, prezentującej najlepsze dyplomy projektowe Akademii Sztuk Pięknych. W ramach aneksu do dyplomu magisterskiego powstał również projekt *Spaceship*, zrealizowany w formie instalacji graficznej w technikach wklęsłodrukowych, prezentowany na wystawie indywidualnej autorki pt. *Wodny świat* w galerii Sztumskiego Centrum Kultury (2018 r.).

W 2018 r. w postępowaniu kwalifikacyjnym mgr Teresa Płotkowiak została przyjęta na Międzywydziałowe Środowiskowe Studia Doktoranckie w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku.

W kwietniu 2021 r. Rada Naukowa ds. stopni w dziedzinie sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku zatwierdziła uchwałą wniosek dotyczący wszczęcia przewodu doktorskiego. Kolejnym etapem rozwoju zawodowego mgr Teresy Płotkowiak, było objęcie w 2021 r., funkcji asystenta w Pracowni Podstaw Grafiki Artystycznej prowadzonej przez prof. ASP dr hab. Magdalenę Hanyysz-Stefańską na Wydziale Grafiki, macierzystej uczelni.

Dorobek artystyczny

Pani Teresa Płotkowiak jest utalentowaną graficzką, coraz wyraźniej zaznaczającą swoją twórczą obecność w środowisku artystycznym, zarówno tym ogólnopolskim, jak też poza granicami kraju. Stylistyka oraz forma plastyczna jej prac jest przy tym bardzo zróżnicowana. Oscyluje pomiędzy tradycyjnymi rozwiązaniami grafiki warsztatowej (przede wszystkim wklęsłodruku, wypukłodruku, ale też druku cyfrowego) a działaniami z obszaru fotografii, grafiki projektowej i designu. Zaciera w ten sposób tradycyjny podział dyscyplin i specjalizacji w ramach szeroko pojmowanej działalności współczesnego artysty-grafika. Pomimo tej różnorodności wypowiedzi artystycznej zawsze mamy do czynienia z ciekawymi, przemyślanymi projektami i realizacjami o dużej sile przekazu i oddziaływania. Należy wysoko ocenić umiejętności autorki w konkretyzowaniu własnej, wielopłaszczyznowej idei twórczej i konsekwentnej jej realizacji.

Potwierdza to dokumentacja działalności artystycznej doktorantki: wystawy indywidualne (cztery zorganizowane w kraju), liczny udział w wystawach zbiorowych, konkursach, przeglądach grafiki, projektowania graficznego, wzornictwa przemysłowego i fotografii w kraju jak też za granicą. Pragnę podkreślić, iż niektóre wystawy, w których uczestniczyła mgr Teresa Płotkowiak to często znane i prestiżowe konkursy takie jak: *Międzynarodowe Biennale Ekslibrisu Współczesnego w Malborku*, *Międzynarodowe Biennale Małych Form Graficznych i Exlibrisu, Ostrów Wielkopolski*, *Graphic Design Festival Scotland* w Szkocji, czy wieloedycyjny *Międzynarodowy Festiwal Teatrów Plenerowych i Ulicznych FETA*, Gdańsk. Aktywnie uczestniczy również w warsztatach artystycznych, plenerach i spotkaniach twórczych m.in.: *Printmaking Workshop Sofija / Letnie Międzynarodowe Kursy Grafiki Artystycznej w Macedonii*, i cyklicznie od kilku edycji - *Letnie Międzynarodowe Kursy Grafiki i Tkaniny Artystycznej PATA*, organizowane przez ASP w Łodzi. Szczegółowy wykaz zawarty jest w dokumentacji.

Za swoją dotychczasową działalność artystyczną otrzymała 5 nagród i 2 wyróżnienia, m.in.: I nagrodę Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, w XV konkursie na plakat o tematyce związanej z ochroną własności intelektualnej (2017 r.), Nagrodę Andrzeja Stelmasiewicza, Prezesa Zarządu Fundacji Wspólnota Gdańska, na 8 Międzynarodowym Konkursie na Exlibris i Małą Formę Graficzną Sny Gdańskiego Neptuna, (2016 r.), czy Wyróżnienie w Ogólnopolskim konkursie na plakat, inspirowany tryptykiem Hansa Memlinga *Sąd Ostateczny*, organizowanym przez Muzeum Narodowe w Gdańsku (2017 r.). Jest również stypendystką: Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (2013 r.), Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2017 r. i 2018 r.), Marszałka Województwa Pomorskiego (2016 r.), Prezydenta Miasta Gdańska (2017 r.).

Otrzymała także stypendia Rektora ASP w Gdańsku: dla najlepszych studentów w roku 2018, oraz najlepszych doktorantów ASP w Gdańsku w roku 2018 i 2019.

Przedstawiony dorobek artystyczny świadczy o konsekwentnym rozwoju twórczym doktorantki.

Działalność dydaktyczna i organizacyjna

Mgr Teresa Płotkowiak posiada szerokie doświadczenie w pracy dydaktycznej. W latach 2019-2021 pracowała, jako wykładowca na Wydziale Informatyki i Nowych Technologii w Wyższej Szkole Bankowej w Gdańsku, oraz od 2019 r. (w ramach własnej działalności gospodarczej firmy Ty i ja), realizuje zajęcia plastyczne dla dzieci, młodzieży i dorosłych, oraz prowadzi kursy przygotowujące do liceum plastycznego oraz na uczelnie artystyczne). Od 2021 r. jest zatrudniona na stanowisku asystenta w Pracowni Podstaw Grafiki Artystycznej prowadzonej przez prof. ASP dr hab. Magdalenę Hanysz-Stefańską na Wydziale Grafiki ASP w Gdańsku. W ramach swoich obowiązków dydaktycznych prowadzi zajęcia ze studentami I roku studiów stacjonarnych I stopnia, w zakresie podstaw technik grafiki artystycznej: litografii, wklęsłodruku, wypukłodruku i serigrafii.

Aktywność mgr Teresy Płotkowiak, jako pedagoga przejawia się również w ponadprogramowych działaniach, stymulujących twórcze ambicje i rozwój studentów: organizacja i opieka dydaktyczna wystaw, warsztatów m.in.: wystawy prac studentów *Z naszego podwórka*, Stocznia Cesarska, Gdańsk, 2021, merytoryczna opieka przy realizacji projektów i wydarzeń ze studentami m.in.: *Od projektu po finalną odbitkę | pierwsze spotkanie z grafiką*, Galeria Ty i Ja, Gdańsk, 2021, czy *Piktowzory* wystawa zorganizowana przy współpracy z Instytutem Kaszubskim w Gdańsku, 2019.

Uczestniczy w programach popularyzatorskich i imprezach o wymiarze edukacyjnym m.in.: organizacja i prowadzenie warsztatów pt. *Akademia Projektowania* dla młodzieży oraz osób dorosłych w Miejskiej Bibliotece Publicznej im. Floriana Ceynowy w Rumii (2019 r., 2020 r.). Pełny wykaz w dokumentacji.

Działalność na tym polu potwierdza zaangażowanie doktorantki w popularyzację sztuki w ramach szeroko pojmowanej edukacji plastycznej. Oprócz własnego rozwoju artystycznego, potrafi wykorzystać swój potencjał w procesie dydaktycznym, popularyzatorskim i organizacyjnym, co dodatkowo potwierdza jej kompetencje zawodowe.

Ocena pracy doktorskiej pani mgr Teresy Płotkowiak *Omówienie i analiza zjawisk błędu w grafice artystycznej – na przykładzie własnej twórczości.*

- dzieła artystycznego

- rozprawy doktorskiej

Przewód doktorski mgr Teresy Płotkowiak został wszczęty w 2021 r. i był realizowany pod opieką promotorską prof. ASP dr hab. Magdaleny Hanysz-Stefańskiej.

Osiągnięcia artystyczne mgr Teresy Płotkowiak znam z niektórych konkursowych pokazów, i wystaw min. *Międzynarodowego Biennale Małych Form Graficznych i Exlibrisu, Ostrów Wielkopolski*, czy *Międzynarodowego Biennale Ekslibrisu Współczesnego w Malborku*. Mimo młodego wieku, należy do grupy wyróżniających się twórców, którzy aktywnie realizują się jednocześnie w działalności artystycznej jak i pedagogicznej. Jest artystką, umiejętnie korzystającą z dotychczasowych doświadczeń warsztatowych: zarówno tych, z okresu studiów w Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych w Gdańsku, na Wydziale Grafiki, Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, jak i tych, które zdobyła pracując nad grafiką już samodzielnie, a od 2021 r. również jako wykładowca w Pracowni Podstaw Grafiki Artystycznej. Stosując w swojej twórczości zróżnicowane formy wypowiedzi artystycznej: w oparciu o grafikę, fotografię, czy projektowanie graficzne – kreuje charakterystyczny styl swoich prac. To jednak grafika warsztatowa a ostatnio przede wszystkim, klasyczne techniki druku wklęsłego (wzbogacane technologicznymi i formalnymi eksperymentami)

najmocniej określiły przestrzeń działalności twórczej doktorantki, oraz pozwoliły jej zbudować podstawy własnego rozpoznawalnego języka graficznego.

Teresa Płotkowiak, od początku swojej graficznej drogi tworzy serie prac, z których każda, stanowi ustalony, określony zestaw pozwalający na dowolne rozwijanie wybranej problematyki. Natura powstawania cykli najczęściej wiąże się z chronologią ich tworzenia - kolejne są konsekwencją wcześniejszych. Często są skutkiem kolejnego etapu pracy nad wcześniej podjętym tematem, konkretnym motywem czy nawet ideą. W przypadku autorki, każdy zestaw, uosabia odrębną naturę jej doświadczeń osobistych i artystycznych, akcentując (charakterystyczne dla danego okresu) elementy formy plastycznej. Pomimo cezury czasowej i odmiennej tematyki, wszystkie prace artystki łączą się w nadrzędną całość, refleksyjną, emocjonalną, opartą z jednej strony na wnikliwej autoanalizie i obserwacji, a z drugiej na dokładnie przemyślanej strukturze pojęciowej. Konstrukcja jej prac wynika właśnie z doboru właściwych znaczeń, celowych działań warsztatowych, oraz klarownego, czytelnego języka wizualnego.

W swoich założeniach artystycznych pracy doktorskiej wyraźnie to akcentuje: *Grafika jest dla mnie wiecznym polem poszukiwań, zmagañ z materią i własnymi emocjami. Na tym polu ważnymi aspektami w mojej pracy twórczej jest dopuszczanie przypadków i błędów.(...) Każda nowa praca czerpie elementy z poprzednich, jak również z moich doświadczeń, które wciąż dochodzą – zmieniając mnie, co ma wydzźwięk w moich pracach.*¹

Cykl prac, wchodzących w skład części artystycznej doktoratu, poprzedzają dwie ważne dla twórczości doktorantki graficzne realizacje opracowane również w technikach wklęsłodrukowych. Pierwsza *W moim ogrodzie* (cztero-elementowa wielkoformatowa kompozycja, 180 x 120 cm, zrealizowana w technikach trawionych: akwaforcie i akwatincie z wykorzystaniem chine collé) z roku 2016, powstała w ramach aneksu do dyplomu licencjackiego. Druga, *Spaceship* w formie Instalacji graficznej (pięć skrzydeł o wymiarach 190 x 66 cm oraz 190 x 45 cm, lustro, wklęsłodruk oraz techniki własne) została przygotowana jako aneks do dyplomu magisterskiego w 2018 r.

Naturalną konsekwencją wcześniej zrealizowanych projektów jest ostatni, będący częścią artystyczną pracy doktorskiej pt.: *Omówienie i analiza zjawisk błędu w grafice artystycznej – na przykładzie własnej twórczości.*, który powstał w latach 2021-2022. Złożony z 11 prac, został zrealizowany w technikach wklęsłodrukowych (akwaforcie, akwatincie i suchorycie), stanowiąc transpozycję druku z trawionej blachy cynkowej na papier ryżowy. We wszystkich kompozycjach wykorzystano celowe duplikowanie odbitek graficznych (od dwóch do sześciu) poszczególnych prac zestawu, w niektórych zastosowano dodatkowo zabieg wycinania poszczególnych elementów po formie, mocowania do szyby i punktowego podświetlenia od tyłu (*Ornament emocji: I,II,III, Metamorfozy: I, II, III, Oddech*).

Użycie wosku pszczelego, wprasowywanego jako spoiwo pomiędzy warstwy multiplikowanych odbitek, różnicuje intensywność barwnych napięć poszczególnych kompozycji, oraz dodatkowo wzmacnia efekt trójwymiarowości i transparentności finalnych - graficznych obiektów. W jednej pracy zastosowany proces technologiczny „woskowania” przekształca samą odbitkę w transparentne tworzywo, z której dopiero jest formowany ostateczny kształt przestrzennego obiektu 3D, dodatkowo podświetlonego punktowo od środka (*Król skór*). Ostatnia prezentowana praca części artystycznej (*Niechciane cuda*) składająca się z wyciętych ploterem kształtów z nieudanych odbitek jest rodzajem formalnego eksperymentu doktorantki i dowcipnej prowokacji z „przymrużeniem oka”. Zestaw

¹ Teresa Płotkowiak, *Omówienie i analiza zjawisk błędu w grafice artystycznej – na przykładzie własnej twórczości*, s. 7, 48.

uzupełnia dołączony film *Deforma* przedstawiający zarejestrowany przebieg „deformowania” odbitki graficznej *Metamorfozy I* (zanurzonej w akwarium z wodą), poprzez generowanie fal na powierzchni wody. Wymiary wykonanych grafik oscylują między miniaturą graficzną (18,7 x 28,6 cm., *Metamorfozy I, II, III*), a dużymi realizacjami (66 x 50 cm., 82 x 63 cm. czy 90 x 66 cm.), osiągając trzeci wymiar (66 x 50 x 30 cm.) w przestrzennej kompozycji *Król skór*.

Swoją koncepcję twórczą, Teresa Płotkowiak precyzyjnie określa w rozprawie doktorskiej:

Praca ma na celu ukazać błąd w grafice artystycznej jako zjawiska ikonicznego, które pojawiając się przypadkiem wpływa na proces twórczy, stając się przyczynkiem do powstania innowacji w tej dziedzinie.(...) Grafika to moja wypowiedź artystyczna, w której respektując tradycyjne metody, otwieram się na poszukiwanie nowych-własnych obszarów języka grafiki, opierających się na intuicji i geście. Próba zweryfikowania uprzednio założonych celów koncepcyjnych doprowadziła mnie do czerpania inspiracji z samego procesu powstawania, do którego dopuszczam nieoczekiwane – błąd, przypadek, gest.(...) Badania obejmują moją własną praktykę graficzną, która oscyluje wokół tematów jak: studium przypadku, struktura, metodologia gestu, ekologia.²

To zadanie, jakie w założeniu sobie narzuciła, konsekwentnie realizuje w kolejnych graficznych obiektach, poszukując odpowiedniej formy artystycznej poprzez analizowanie natury, jej pierwotnych znaczeń i symboli. Nie stara się powielać, nawiązywać, czy polemizować z wcześniejszymi swoimi dokonaniem w tej materii, lecz świadomie a zarazem intuicyjnie, podejmuje ten motyw, w nowatorskich i eksperymentalnych rozwiązaniach warsztatowych, opisując jednocześnie sam proces tworzenia i artystycznej kreacji.

W swoich graficznych poszukiwaniach, autorka odwołuje się bezpośrednio do pierwotnego wręcz, archetypicznego kształtowania komórkowego fauny i flory, w jej nieskończonych odmianach zarówno form jak i kształtów. Jest w tym procesie analizowania jednak więcej chęci zrozumienia samej natury niż potrzeba jej katalogowania. Stanowi jedną z dróg do odnalezienia jedności i tożsamości, czasu i przestrzeni, czy co wielokrotnie podkreśla sama autorka - osobistego mikroświata. To poszukiwanie siebie, odkrywanie pokładów własnej osobowości, stanowi kolejny ważny kontekst w twórczości artystki. Każda z grafik doktorskiego cyklu jest w ten sposób nie tylko odautorską „projekcją”, ale jednocześnie jej zapisem. Stając się środkiem przekazu w rozmowie z samą sobą i odbiorcą - dostępnym na wielu poziomach poznawania.

Elementy graficzne poszczególnych prac, budują dwa rodzaje form. Z jednej to akwafortowe ruchome, drobne, linearne wręcz ornamentalne organizmy, podobne do siatki miniaturowych naczyń krwionośnych, lub zakończeń nerwowych, umieszczone symetrycznie na neutralnych, podświetlonych tłach (*Ornament emocji: I,II,III, Metamorfozy: I, II, III*). Z drugiej zaś strony ciemna, gęsta, materia (pozytywowo-negatywowych), kształtów i płaszczyzn powiększonych do nadnaturalnej wielkości, organicznych obiektów (*Oddech, Skóra*), w technice akwaforty i akwatinty, wypełniająca niemal całe powierzchnie grafik. Niektóre prace są budowane bezpośrednio na transparentnych płaszczyznach, niedookreślone, bardziej zasugerowane, niż realnie odwzorowane. Umieszczone w nasyconych świetle, strefach, które je dopiero materializuje, jednocześnie stanowiąc równoprawny element konstruowanego obiektu (*Niewidoczni, Obecny I*).

Autorka, analizuje w ten sposób jednocześnie dualizm: rzeczywistości i procesu twórczego – tego, co niezmiennie, permanentne, stałe i tego, co efemeryczne, ulotne – przypadkowe. Prace, mają

² Teresa Płotkowiak, Omówienie i analiza zjawisk błędów w grafice artystycznej – na przykładzie własnej twórczości, s. 7, 8.

charakter symbolicznego powiązania form – tej rozpoznawalnej biologicznej, momentami zredukowanej tylko do odczuwalnego śladu obecności człowieka (*Obecny I, Skóra*), z tym, co wspomnianą formę wypełnia, otacza i jednocześnie buduje (Ornament emocji I).

Somatyczne, kształty poszczególnych obiektów sprawiają, niejednokrotnie wrażenie celowo zatrzymanych w trakcie procesu przemiany, dodatkowo podkreślając element symbolicznego „aktualizowania” się materii (*Niewidoczni, Król skór*). Ekspresja, ściera się tu często z autorską improwizacją, niekontrolowanym gestem i jednocześnie wyrafinowaną stylizacją oraz wyraźnym ideologicznym - ekologicznym, przekazem, dając odbiorcy nieograniczone możliwości odszukiwania ukrytych znaczeń lub aluzji i interpretowania ich na swój własny sposób.

Cechą, zwracającą uwagę we wszystkich prezentowanych pracach jest ich monumentalność. Jej źródłem jest nie tyle sam format, ale przede wszystkim zastosowanie makro-zbliżeń, powiększonych do nadnaturalnej skali elementów, oraz ich kompozycyjne zamknięcie w ciasnej, embrionalnej przestrzeni. Niektóre z nich, poprzez swoją specyficzną formę - ewoluują w stronę autonomicznego symbolu, bądź znaku.

Teresa Płotkowiak buduje swoje graficzne „uniwersum” od początku pracy nad tym tematem niezwykle konsekwentnie. Świadczą o tym nie tylko kolejne powstające prace, ale także sposób ich komponowania, użyte środki warsztatowe, oraz nowatorskie rozwiązania w zakresie metod modyfikacji odbitki. W różnorodnym zestawie elementów formy, jakich używa doktorantka zwracają uwagę negatywowe kontrasty, charakterystyczna ekspresyjna linia i nasycona plama, precyzyjne operowanie światłem oraz bogate, monochromatyczne natężenia walorowe. Od delikatnych laserunkowych, malarskich płaszczyzn, do ostrych wręcz reliefowych działań strukturalnych. Zastosowana precyzyjna a zarazem nieprzytłaczająca materia rysunku akwaforty została skonfrontowana z nasyconymi fakturami, uzyskanymi w technice akwatinty.

Warsztat graficzny, w twórczości autorki ma znaczenie decydujące. Świetnie wykorzystuje szerokie spektrum możliwości formalnych, jakie dają techniki metalowe zawężone jedynie do klasycznych trawionych: akwaforty oraz suchorytu. Ten „ograniczony” katalog technik, jaki celowo narzuciła w swoich pracach, poszerza o nowe sposoby adaptacji matrycy wklęsłodrukowej, w nowych, improwizowanych - sposobach graficznego zapisu (*Skóra*) i niekontrolowanych eksperymentach formalnych. Przekonująco uzasadnia taką postawę w swoim opisie pracy:

*Pusta przestrzeń. Próbką w laboratorium. Surowy materiał, który dopiero ma być przerabiany przez krawca. Zawieszam koncept jako gotowe dzieło. Eksploruję proces jako element kreacji. Eksploruję gest jako proces, który mimo swego absurdu tłumaczy się naukowo. W moich działaniach proces przybrał cechy matrycy, którą stała się blacha cynkowa – przenośna pamięć, na której zanotowany został proces – czas, który jest świadectwem. Zapis zmian koncepcji, popełniania błędów technologicznych czy uzyskania przypadkowego rezultatu graficznego.*³

Doceniam tę deklarowaną przez doktorantkę warsztatową skromność, ten rodzaj badawczej postawy artystycznej, która w mojej twórczości ma również generalne znaczenie. Jednak jak wiemy, to nie techniczne eksperymenty decydują o powstaniu dobrej pracy, choć mają w tym znaczący udział, ale równowaga w zespoleniu idei – określonego myślenia graficznego ze sprawnością w posługiwaniu się środkami warsztatowymi. Nie mam wątpliwości, że część artystyczna pracy doktorskiej, dowodzi tej twórczej samokontroli autorki, jest jednocześnie podsumowaniem wcześniejszych realizacji

³ Teresa Płotkowiak, Omówienie i analiza zjawisk błędu w grafice artystycznej – na przykładzie własnej twórczości, s. 135.

warsztatowych doktorantki, a zarazem, może stanowić znakomity punkt wyjścia do kolejnych poszukiwań i doświadczeń.

Część teoretyczna pracy doktorskiej mgr Teresy Płotkowiak stanowi wprowadzenie i uzasadnienie warsztatowej pasji, z jaką doktorantka uprawia grafikę artystyczną. Obie części pracy zarówno teoretyczna jak i artystyczna są ściśle ze sobą powiązane. Autorka, przede wszystkim zajmuje się wkłęsłodrukiem, badając metody tworzenia i modyfikowania matryc graficznych przez pryzmat dopuszczalnego błędu czy przypadku we własnej twórczości. Poznajemy również najistotniejsze dla niej inspiracje artystyczne – szczególnie zetknięcie z artystką multidyscyplinarną Marilène Olivier, której doświadczenia technologiczne miały ogromny wpływ na kierunek poszukiwań twórczych autorki. Całość pracy jest spójna i poprowadzona konsekwentnie, wzbogacona o rozważania w kontekście filozoficznym oraz historycznym, a przede wszystkim zawierająca wnikliwy opis badań warsztatowych, które towarzyszyły procesowi powstawania obiektów graficznych.

Rozważania i komentarze mgr Teresy Płotkowiak w części teoretycznej pracy doktorskiej – przekonują mnie o jej świadomości w precyzowaniu i formułowaniu celów artystycznych, oraz możliwościach w zakresie werbalizacji problemów plastycznych. Ma to niewątpliwie znaczenie, dla potwierdzenia kwalifikacji w pracy naukowo-dydaktycznej (w szkolnictwie artystycznym). Teksty doktorantki mają charakter programowych idei, definiowanych z jasnością i czytelnością, dobrze współgrając z warsztatowym procesem realizacyjnym części artystycznej.

Konkluzja

Twórczość mgr Teresy Płotkowiak jest oparta na oryginalnej koncepcji artystycznej, z której autorka świadomie i konsekwentnie korzysta. Jej realizacje graficzne są wykonane na wysokim poziomie artystycznym, warsztatowym i merytorycznym. Rozmiar i jakość dorobku twórczego zasługuje na uznanie. Warsztatowy profesjonalizm, oraz świadomość zjawisk zachodzących w sztuce, pozwalają doktorantce osiągać bardzo dobre wyniki w pracy twórczej jak i pedagogicznej. Aktywnie uczestniczy w życiu artystycznym, w programach z zakresu popularyzacji sztuki, oraz edukacji plastycznej. Osobiście odbieram Panią Teresę Płotkowiak, jako uzdolnioną, kreatywną artystkę oraz pedagoga. Podsumowując dorobek artystyczny, dydaktyczny i organizacyjny, doceniając oryginalny wkład w rozwój sztuk pięknych stwierdzam, że doktorantka spełnia wymogi potrzebne do przeprowadzenia przewodu doktorskiego.

Z przekonaniem popieram wniosek Rady Naukowej ds. stopni w dziedzinie sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku o nadanie mgr Teresie Płotkowiak stopnia doktora w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Z poważaniem
dr hab. Marek Zajko, prof. UMK

